

[Lasse Budtz]

mig nok, når alt kommer til alt, det vigtigste. Netop fordi der ikke er en afklaring på dette område, kan vi efter min mening simpelt hen ikke for øjeblikket ændre den danske politik.

Hvorfor skulle vi i grunden ikke i Danmark være med til at fremme en sådan udvikling, som jeg her har skitseret? Efter min mening er det, de tre partier gør, at modarbejde en sådan udvikling henimod noget, der kan komme til at ligne demokrati, en udvikling, som FN, som dog er en af de væsentligste grundpiller for dansk udenrigspolitik, gerne vil være med til.

Jeg synes, at situationen i Zimbabwe for øjeblikket minder meget, meget betænkeligt om en borgerkrig – under alle omstændigheder er det tusinder af afrikaneres opgør med det hvide mindretals udnyttelse af landet – og hvis det er rigtigt, hvad det jo er – det tror jeg heller ikke man faktisk kan benægte – så er der altså ingen afklaret situation, og så må vi selvfølgelig vente med at ændre dansk udenrigspolitik. Hvis vi ikke venter, er vi med til at fremkalde den konfrontation, der igen som kædereaktion vil fremkalde en kommunistisk indflydelse, og det er her, vores interesser mødes. Hverken forespørgerne eller socialdemokratiet kan naturligvis være interesserede i at se en øget kommunistisk indflydelse i Afrika, og efter min opfattelse er den politik, man anbefaler Danmark skulle tage initiativet til, meget velegnet til at fremme kommunismens muligheder i Afrika.

Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom på, at hvis Vesten som en helhed i sin tid havde støttet befrielseskampen, befrielsesbevægelsernes udvikling, i Angola, så var der aldrig kommet cubanere til Angola, og vi er i øvrigt i den paradoksale situation, at det i dag er cubanerne, der beskytter de amerikanske olieinstallationer i Angola, når de bliver angrebet af oprørsbevægelser, som støttes af det Sydafrika, som fremskridtspartiet er så henrykt for.

Jeg deler fuldkommen hr. Gert Petersens opfattelse af Tanzania. Jeg erkender, at der kun er ét parti, men her har vi netop et af de tilfælde, hr. Ninn-Hansen og jeg vistnok må siges at være enige om: vi kan ikke forlange nøjagtig den samme model overført. Men inden for dette parti i Tanzania er der vedvarende en voldsom politisk debat, og det er deres form for demokrati.

Så vil jeg blot sige til hr. Jørgen Junior, at dette med, at det er afrikanerne og de hvide, som i fællesskab har ført Zimbabwe frem til denne situation, det er ikke rigtigt, alene af den grund, at Den patriotiske Front ikke er med, og to af de tre politiske partier, som var med fra starten, er faldet fra.

Jørgen Junior (FP):

Kun ganske kort til hr. Lasse Budtz – jeg synes ikke, der på dette fremskredne tidspunkt er særlig megen grund til at beskæftige sig meget med det, han siger: efter min opfattelse er det de sorte og de hvide, der i fællesskab i Zimbabwe er kommet frem til en fredelig løsning, og det er det, som vi skal tage hensyn til. Derfor er jeg fuldstændig uenig med hr. Lasse Budtz.

Udenrigsministeren siger, vi ved for lidt. Man ved aldrig nok, men vi ved bl. a., at der er holdt et valg med en overvældende valgdeltagelse, når man tager omstændighederne i betragtning, når man tager i betragtning, at det er et afrikansk land, som aldrig tidligere har holdt et valg. 64 pct. valgdeltagelse! Vi ved, at det valg er blevet holdt på demokratisk vis, og vi ved, at der er opnået en klar majoritet.

Vi ved også, at den regering, der efter alt at dømme bliver dannet i løbet af kort tid – vi kan ikke regne med de udtalelser, hr. Steen Folke kom med – virkelig har kontrol over landet. Ud fra det synspunkt er det fuldkommen unfair over for Rhodesia, at de af hensyn til helt andre forhold ikke får fair play. Dét gav udenrigsministeren mig jo fuldstændig ret. Han sagde: kan det betale sig? Det kan godt være, demokratiet tilsiger, at Rhodesia–Zimbabwe skal anerkendes, men kan det nu betale sig? Det kan jo godt være, der så er andre afrikanske lande, der tilkalder cubanske tropper. Situationen er mere kompliceret end som så. Efter vores opfattelse er det en uanstændighed, når vi anlægger de betragtninger. Vi mener i øvrigt, at det ville tjene danske interesser. Efter min opfattelse er FN's sanktionspolitik, som ministeren var lidt bange for blev mislykket, allerede mislykkedes. Der er ingen tvivl om, at Rhodesia og Sydafrika kan få nøjagtigt, hvad de vil have. Det koster en lille smule mere, men det er også den eneste forskel. Jeg synes så ubetinget, vi skal anlægge en anstændig de-